REGLUGERÐ EVRÓPUÞINGSINS OG RÁÐSINS (ESB) 2021/1230 2024/EES/69/67

frá 14. júlí 2021

um greiðslur yfir landamæri í Sambandinu

(kerfisbinding) (*)

EVRÓPUÞINGIÐ OG RÁÐ EVRÓPUSAMBANDSINS HAFA,

með hliðsjón af sáttmálanum um starfshætti Evrópusambandsins, einkum 1. mgr. 114. gr.,

með hliðsjón af tillögu framkvæmdastjórnar Evrópusambandsins,

eftir að hafa lagt drög að lagagerð fyrir þjóðþingin,

með hliðsjón af áliti Seðlabanka Evrópu ([1]),

með hliðsjón af áliti efnahags- og félagsmálanefndar Evrópusambandsins ([2]),

í samræmi við almenna lagasetningarmeðferð ([3]),

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

1) Reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (EB) nr. 924/2009 ([4]) hefur nokkrum sinnum verið breytt í veigamiklum atriðum ([5]). Til glöggvunar og hagræðingar ætti því að kerfisbinda þá reglugerð.

2) Fyrir eðlilega starfsemi innri markaðarins og til að auðvelda viðskipti milli landa innan sambandsins er nauðsynlegt að gjöld fyrir greiðslur yfir landamæri í evrum séu þau sömu og samsvarandi greiðslur innan aðildarríkis.

3) Ekki er ráðlegt að beita meginreglunni um jöfn gjöld á greiðslugerninga sem eru aðallega eða einungis á pappír, svo sem ávísanir þar eð eðli málsins samkvæmt er ekki hægt að vinna þau á eins skilvirkan hátt og rafrænar greiðslur.

4) Meginreglan um jöfn gjöld á við um greiðslur sem eru virkjaðar eða er lokið á pappír eða í reiðufé og sem framkvæmdar eru í rafrænu greiðsluferli, þó ekki ávísanir, og um öll gjöld sem tengjast með beinum eða óbeinum hætti greiðslumiðlun, þ.m.t. gjöld í tengslum við samning. Óbein gjöld taka til gjalda fyrir uppsetningu varanlegra greiðslufyrirmæla eða gjalda fyrir notkun greiðslukorts sem skulu vera þau sömu fyrir greiðslumiðlun innanlands og yfir landamæri innan Sambandsins.

5) Til að koma í veg fyrir uppskiptingu greiðslumarkaða, þykir rétt að beita reglunni um jöfn gjöld. Í þeim tilgangi skal, fyrir hverja tegund greiðslu yfir landamæri, auðkenna greiðslu innanlands með sömu eða mjög lík einkenni og greiðsla yfir landamæri. Meðal annars ætti að vera hægt að nota eftirfarandi viðmið til að auðkenna greiðslu innanlands sem samsvarar greiðslu yfir landamæri: leiðin sem notuð er til að virkja, framkvæma og ljúka greiðslu, stig sjálfvirkni, hvers konar greiðsluábyrgð, staða viðskiptavinar og tengsl hans við greiðsluþjónustuveitandann eða greiðslumiðilinn sem notaður er, eins og hann er skilgreindur í 14. lið. 4. gr. tilskipunar Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) 2015/2366 ([6]). Þessi viðmið ættu ekki teljast tæmandi.

(*) Þessi ESB-gerð birtist í Stjtíð. ESB L 274, 30.7.2021, bls. 20. Hennar var getið í ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 170/2024 frá 5. júlí 2024 um breytingu á XII. viðauka (Frjálsir fjármagnsflutningar), við EES-samninginn (síður birtingar).

([1]) Stjtíð. ESB C 65, 25.2. 2021, bls. 4.

([2]) Stjtíð. ESB C 56, 16.2. 2021, bls. 43.

([3]) Afstaða Evrópuþingsins frá 23. júní 2021 (hefur enn ekki verið birt í *Stjórnartíðindunum*) og ákvörðun ráðsins frá 13. júlí 2021.

([4]) Reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (EB) nr. 924/2009 frá 16. september 2009 um greiðslur yfir landamæri í Bandalaginu og um niðurfellingu á reglugerð (EB) nr. 2560/2001 (Stjtíð. ESB L 266, 9.10.2009, bls. 11).

([5]) Sjá I. viðauka.

([6]) Tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) 2015/2366 frá 25. nóvember 2015 um greiðsluþjónustu á innri markaðnum, um breytingu á tilskipunum 2002/65/EB, 2009/110/EB og 2013/36/ESB og á reglugerð (ESB) nr. 1093/2010 og niðurfellingu á tilskipun 2007/64/EB (Stjtíð. ESB L 337, 23.12.2015, bls. 35).

6) Lögbær yfirvöld ættu að gefa út leiðbeiningar til að auðkenna samsvarandi greiðslur þegar þau telja það nauðsynlegt. Framkvæmdastjórnin ætti, þar sem við á og með aðstoð greiðslunefndar sem er komið á fót með 1. mgr. 85. gr. tilskipunar Evrópuþingsins og ráðsins ([7]) 2007/64/EB, að veita fullnægjandi leiðbeiningar og aðstoða lögbæru yfirvöldin.

7) Til að auðvelda starfsemi innri markaðarins og forðast ójafnvægið sem ríkir milli greiðsluþjónustunotenda á evrusvæðinu og í aðildarríkjum utan evrusvæðisins að því er varðar greiðslur yfir landamæri í evrum er nauðsynlegt að tryggja að gjöld fyrir greiðslur yfir landamæri í evrum innan Sambandsins séu samræmd gjöldum fyrir samsvarandi greiðslur innanlands í gjaldmiðli aðildarríkisins þar sem greiðsluþjónustuveitandi greiðsluþjónustunotandans er staðsettur. Greiðsluþjónustuveitandi telst vera staðsettur í aðildarríkinu þar sem hann veitir greiðsluþjónustunotandanum þjónustu sína.

8) Gjöld vegna umreiknings gjaldmiðils er verulegur hluti kostnaðar við greiðslur yfir landamæri þegar mismunandi gjaldmiðlar eru í notkun í aðildarríki greiðanda og aðildarríki viðtakanda greiðslu. Samkvæmt 45. gr. tilskipunar (ESB) 2015/2366 er þess krafist að gjöld og gengi gjaldmiðla sem fyrirhugað er að nota séu gagnsæ og í 3. lið 52. gr. þeirrar tilskipunar eru tilgreindar kröfur um upplýsingar að því er varðar greiðslur sem falla undir rammasamning og 2. mgr. 59. gr. þeirrar tilskipunar nái yfir kröfur um upplýsingar til aðila sem bjóða umreikning gjaldmiðils í hraðbönkum eða á sölustöðum. Nauðsynlegt er að kynna viðbótarráðstafanir til að vernda neytendur gegn óhóflegum gjöldum vegna umreiknings gjaldmiðils og til að tryggja að neytendur fái þær upplýsingar sem þeir þurfa til að velja besta kostinn við umreikning gjaldmiðils.

9) Aðgerðirnar sem á að framkvæma ættu að vera viðeigandi, fullnægjandi og kostnaðarhagkvæmar. Við aðstæður þar sem greiðandi stendur frammi fyrir mismunandi valkostum við umreikning gjaldmiðils í hraðbanka eða á sölustað ættu upplýsingar, sem veittar eru á sama tíma, að auðvelda greiðandanum að gera samanburð mögulegan til að geta tekið upplýsta ákvörðun.

10) Til að tryggja samanburðarhæfi ætti að tilgreina gjöld fyrir umreikning gjaldmiðils fyrir allar kortatengdar greiðslur á sama hátt, það er sem hlutfallslega álagningu á síðasta aðgengilega viðmiðunargengi evru sem Seðlabanki Evrópu gefur út. Álagningu gæti þurft að byggja á gengi tveggja viðmiðunargengja Seðlabanka Evrópu ef um er að ræða umreikning milli tveggja gjaldmiðla sem ekki eru evra.

11) Í samræmi við almennar upplýsingakröfur um gjöld vegna umreiknings gjaldmiðils sem mælt er fyrir um í tilskipun (ESB) 2015/2366 ættu veitendur umreiknings gjaldmiðils að birta upplýsingar um gjöld fyrir umreikning gjaldmiðils áður en greiðslan er virkjuð. Aðilar sem bjóða upp á umreikning gjaldmiðils í hraðbanka eða á sölustað ættu að veita upplýsingar um gjöld sín fyrir slíka þjónustu á skýran og aðgengilegan hátt, t.d. með því að birta gjöldin á afgreiðsluborði eða stafrænt á posanum eða á skjá ef um er að ræða kaup á netinu. Til viðbótar við upplýsingarnar sem um getur í 2. mgr. 59. gr. tilskipunar (ESB) 2015/2366 ættu þessir aðilar að veita, áður en greiðslan er virkjuð, skýrar upplýsingar um fjárhæðina sem greiða skal viðtakanda greiðslu í gjaldmiðlinum sem viðtakandi greiðslu notar og heildarfjárhæðina sem greiðandi skal greiða í gjaldmiðli reiknings greiðandans. Fjárhæð til greiðslu í gjaldmiðli viðtakanda greiðslu ætti að sýna verð vara eða þjónustu til kaups og það væri mögulegt að sýna það við afgreiðslu-kassann frekar en á posanum. Gjaldmiðillinn sem viðtakandi greiðslu notar er jafnan innlendi gjaldmiðillinn en samkvæmt meginreglunni um samningsfrelsi gæti hann í einhverjum tilvikum verið annar gjaldmiðill Sambandsins. Heildarfjárhæð til greiðslu í gjaldmiðli greiðslureiknings greiðandans ætti að samanstanda af verði vörunnar eða þjónustunnar og gjalda vegna umreiknings gjaldmiðils. Þar að auki ætti að tilgreina báðar fjárhæðirnar á kvittuninni eða öðrum varanlegum miðli.

12) Að því er varðar 2. mgr. 59. gr. tilskipunar (ESB) 2015/2366 ætti að gefa greiðandanum kost á að hafna þjónustu og greiða í staðinn með gjaldmiðlinum sem viðtakandi greiðslu notar standi umreikningur gjaldmiðils til boða í hraðbanka eða á sölustað.

([7]) Tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2007/64/EB frá 13. nóvember 2007 um greiðsluþjónustu á innri markaðnum, um breytingu á tilskipunum 97/7/EB, 2002/65/EB, 2005/60/EB og 2006/48/EB og niðurfellingu tilskipunar 97/5/EB (Stjtíð. ESB L 319, 5.12.2007, bls. 1).

13) Til að gera greiðendum kleift að bera saman gjöld fyrir valkosti að því er varðar umreikning gjaldmiðils í hraðbanka eða á sölustað ættu greiðsluþjónustuveitendur greiðanda ekki aðeins að birta fullkomlega sambærilegar upplýsingar um gildandi gjöld fyrir umreikning gjaldmiðils í skilmálum og skilyrðum rammasamnings, heldur einnig birta þær upplýsingar opinberlega á rafrænum vettvangi sem er almennt tiltækur og með greiðlega aðgengilegur, einkum á vefsetri sínu fyrir viðskiptavini, á vefsetri heimabanka og í bankasmáforritum, á auðskiljanlegan og aðgengilegan hátt. Þetta myndi gera kleift að þróa samanburðarvefsetur sem auðvelduðu neytendum að gera verðsamanburð þegar þeir ferðast eða versla erlendis. Þar að auki ættu greiðsluþjónustuveitendur greiðenda að minna greiðendur á gildandi gjöld fyrir umreikning gjaldmiðils þegar kortatengd greiðsla er framkvæmd í öðrum gjaldmiðli, með notkun almennt tiltækra og greiðlega aðgengilegra rafrænna boðleiða, svo sem SMS-skilaboða, tölvupósta eða sjálfvirkra tilkynninga í bankasmáforriti greiðanda. Greiðsluþjónustuveitendur ættu að sammælast við greiðsluþjónustunotendur um rafræna samskiptaleið sem þeir munu nota til að veita upplýsingarnar um gjöld vegna umreiknings gjaldmiðils, að teknu tilliti til skilvirkustu leiðarinnar til að nálgast greiðandann. Greiðsluþjónustuveitendur ættu einnig að samþykkja óskir greiðsluþjónustunotenda um að fá ekki rafræn skilaboð sem innihalda upplýsingar um gjöld fyrir umreikning gjaldmiðils.

14) Reglulegar áminningar eru viðeigandi við aðstæður þar sem greiðandi er erlendis um lengri tíma, t.d. ef greiðandi er sendur til starfa eða er við nám erlendis, eða ef greiðandi notar reglulega greiðslukort við kaup á netinu í innlendum gjaldmiðli. Skylda til að veita slíkar áminningar myndi tryggja að greiðandinn sé upplýstur þegar hann metur mismunandi valkosti fyrir umreikning gjaldmiðils.

15) Mikilvægt er að auðvelda greiðsluþjónustuveitendum að greiða yfir landamæri. Þar að leiðandi ætti að stuðla að stöðlun einkum að því er varðar notkun alþjóðlega bankareikningsnúmersins (IBAN) og auðkenniskóða fyrirtækisins (BIC). Því er viðeigandi að greiðsluþjónustuveitendur láti greiðsluþjónustunotendum í té alþjóðlegt bankareikningsnúmer og auðkenniskóða banka fyrir umræddan reikning.

16) Til að tryggja samfellt, tímabært og skilvirkt framboð á hagskýrslum um greiðslujöfnuð innan ramma sameiginlega evrugreiðslusvæðisins (SEPA) er æskilegt að sjá til þess að áfram sé unnt að safna aðgengilegum greiðsluupplýsingum, svo sem alþjóðlegu bankareikningsnúmeri, auðkenniskóða banka og fjárhæð viðskiptanna eða grundvallar, samanlögðum greiðslugögnum fyrir mismunandi greiðslumiðla, ef söfnunarferlið truflar ekki sjálfvirkt greiðsluferli og getur verið algjörlega sjálfvirkt. Reglugerð þessi hefur ekki áhrif á kvaðir um skýrslugjöf vegna annarra stefnumála, svo sem til að koma í veg fyrir peningaþvætti eða fjármögnun hryðjuverka eða vegna skattamála.

17) Lögbær yfirvöld ættu að hafa vald til að sinna eftirlitsskyldum sínum á skilvirkan hátt og gera allar nauðsynlegar ráðstafanir til að tryggja að greiðsluþjónustuveitendur fari að þessari reglugerð.

18) Aðildarríki ættu að koma á fullnægjandi og árangursríku úrræði fyrir kæru- og úrlausnarmeðferðir til að leysa úr ágreiningi milli greiðsluþjónustunotandans og greiðsluþjónustuveitandans til að tryggja að úrlausn sé möguleg þar sem þessari reglugerð hefur verið beitt á rangan hátt. Einnig er mikilvægt að tilnefnd séu lögbær yfirvöld og kæru- og úrlausnarstofnanir utan dómstóla.

19) Mikilvægt að lögbær yfirvöld og stofnanir, sem leysa úr ágreiningi utan dómstóla, innan Sambandsins starfi ötullega saman að snurðulausri og tímanlegri úrlausn deilumála yfir landamæri samkvæmt þessari reglugerð. Slíkt samstarf ætti að vera mögulegt í formi skipta á upplýsingum um lög eða réttarvenjur í lögsögu þeirra eða yfirfærslu eða yfirtöku á kæru- og úrlausnarmeðferð ef við á.

20) Nauðsynlegt er að aðildarríki mæli fyrir um viðurlög, sem eru skilvirk, í réttu hlutfalli við brotið og letjandi, í landslögum vegna brota á þessari reglugerð.

21) Augljós ávinningur er af rýmkun gildissviðs þessarar reglugerðar svo að hún nái yfir aðra gjaldmiðla en evru, einkum með tilliti til fjölda greiðslna sem hún næði yfir. Til að auðvelda aðildarríkjum sem ekki hafa evru sem gjaldmiðil að rýmka gildissvið þessarar reglugerðar til greiðslna yfir landamæri sem eru í innlendum gjaldmiðli þess ætti að kveða á um tilkynningaraðferð.

22) Framkvæmdastjórnin ætti að leggja skýrslu fyrir Evrópuþingið, ráðið, Seðlabanka Evrópu og efnahags- og félagsmálanefnd Evrópusambandsins um beitingu reglunnar sem jafnar kostnað greiðslna í evrum yfir landamæri við kostnað innlendra færslna í innlendum gjaldmiðlum og um skilvirkni krafna varðandi upplýsingar um umreikning gjaldmiðils sem eru settar fram í þessari reglugerð. Framkvæmdastjórnin ætti einnig að greina frekari möguleika á, og hvort þeir séu framkvæmanlegir í tæknilegu tilliti, að rýmka gildissvið reglunnar um jöfn gjöld þannig að hún gildi um alla gjaldmiðla Sambandsins og á að auka enn frekar gagnsæi og samanburðarhæfi gjalda fyrir umreikning gjaldmiðils, auk möguleikans á að stöðva eða virkja möguleikann á að samþykkja umreikning annarra aðila en greiðsluþjónustuveitanda greiðandans á gjaldmiðli.

23) Þar eð aðildarríkin geta ekki fyllilega náð markmiðum þessarar reglugerðar, en þeim verður betur náð á vettvangi Sambandsins vegna umfangs og áhrifa aðgerðarinnar, er Sambandinu heimilt að samþykkja ráðstafanir í samræmi við nálægðarregluna eins og kveðið er á um í 5. gr. sáttmálans um Evrópusambandið. Í samræmi við meðalhófsregluna, eins og hún er sett fram í þeirri grein, er ekki gengið lengra en nauðsyn krefur í þessari reglugerð til að ná þessum markmiðum.

SAMÞYKKT REGLUGERÐ ÞESSA:

1. gr.

Efni og gildissvið

1. Í þessari reglugerð er mælt fyrir um reglur um greiðslur yfir landamæri og um gagnsæi gjalda fyrir umreikning gjaldmiðils innan Sambandsins.

2. Reglugerð þessi gildir um greiðslur yfir landamæri, í samræmi við ákvæði tilskipunar (ESB) 2015/2366, sem eru tilgreindar í evrum eða gjaldmiðlum þeirra aðildarríkja sem hafa tilkynnt um ákvörðun sína að rýmka gildissvið þessarar reglugerðar svo hún nái til gjaldmiðla þeirra í samræmi við 13. gr. þessarar reglugerðar.

Þrátt fyrir fyrstu undirgrein þessarar málsgreinar skulu 4. og 5. gr. gilda um greiðslur innanlands og yfir landamæri sem eru tilgreindar í evrum eða gjaldmiðli aðildarríkis öðrum en evru og sem fela í sér umreikning gjaldmiðils.

3. Reglugerð þessi gildir ekki um greiðslur greiðsluþjónustuveitenda fyrir eigin reikning eða fyrir hönd annarra greiðsluþjónustuveitenda.

2. gr.

Skilgreiningar

Í reglugerð þessari er merking eftirfarandi hugtaka eins og hér segir:

1) „greiðsla yfir landamæri“: rafræn greiðsla, sem er virkjuð af greiðanda eða af eða fyrir milligöngu viðtakanda greiðslu ef greiðsluþjónustuveitandi greiðanda og greiðsluþjónustuveitandi viðtakanda greiðslu eru ekki í sama aðildarríki,

2) „greiðsla innanlands“: rafræn greiðsla, sem er virkjuð af greiðanda eða af eða fyrir milligöngu viðtakanda greiðslu ef greiðsluþjónustuveitandi greiðanda og greiðsluþjónustuveitandi viðtakanda greiðslu eru í sama aðildarríki,

3) „greiðandi“: einstaklingur eða lögaðili sem á greiðslureikning og heimilar greiðslufyrirmæli af þeim greiðslureikningi eða, ef ekki er um greiðslureikning að ræða, einstaklingur eða lögaðili sem gefur greiðslufyrirmæli,

4) „viðtakandi greiðslu“: einstaklingur eða lögaðili sem er fyrirhugaður viðtakandi fjármuna sem hafa verið viðfang greiðslu,

5) „greiðsluþjónustuveitandi“: allir þeir flokkar lögaðila sem um getur í 1. mgr. 1. gr. tilskipunar (ESB) 2015/2366 og einstaklingar eða lögaðilar sem um getur í 32. gr. þeirrar tilskipunar að undanskildum þeim stofnunum sem taldar eru upp í 2.–23. lið 5. mgr. 2. gr. tilskipunar Evrópuþingsins og ráðsins 2013/36/ESB ([8]) sem hafa fengið undanþágu hjá aðildarríki skv. 5. mgr. 2. gr. tilskipunar (ESB) 2015 /2366,

6) „notandi greiðsluþjónustu“: einstaklingur eða lögaðili sem nýtir sér greiðsluþjónustu, annaðhvort sem greiðandi eða viðtakandi greiðslu, eða hvort tveggja,

7) „greiðsla“: aðgerð sem er virkjuð af greiðanda eða af eða fyrir milligöngu viðtakanda greiðslu og felst í að leggja inn, millifæra eða taka út fjármuni, án tillits til þess hvort einhverjar skuldbindingar milli greiðanda og viðtakanda greiðslu liggja til grundvallar,

8) „greiðslufyrirmæli“: fyrirmæli greiðanda eða viðtakanda greiðslu til greiðsluþjónustuveitanda um framkvæmd greiðslu,

9) „gjald“: fjárhæð sem greiðsluþjónustuveitandi leggur á notanda greiðsluþjónustu sem er beint eða óbeint tengd greiðslu, fjárhæð sem greiðsluþjónustuveitandi eða aðili sem býður upp á umreikning gjaldmiðils leggur á notanda greiðsluþjónustu í samræmi við 2. mgr. 59. gr. tilskipunar (ESB) 2015/2366 vegna umreiknings gjaldmiðils, eða blanda af þessum fjárhæðum,

10) „fjármunir“: seðlar og mynt, inneign á reikningum og rafeyrir eins og skilgreindur er í 2. lið 2. gr. tilskipunar Evrópuþingsins og ráðsins 2009/110/EB ([9]),

11) „neytandi“: einstaklingur sem kemur fram í öðrum tilgangi en vegna atvinnugreinar sinnar, fyrirtækis eða starfs,

12) „örfyrirtæki“: fyrirtæki sem, við gerð greiðsluþjónustusamnings, er fyrirtæki eins og það sem skilgreint er í 1. gr. og 1. og 3. mgr. 2. gr. viðauka við tilmæli framkvæmdastjórnarinnar 2003/361/EB ([10]),

13) „milligjald“: gjald sem greitt er á milli greiðsluþjónustuveitenda greiðanda og viðtakanda greiðslu fyrir hverja beingreiðslufærslu,

14) „beingreiðsla“: greiðsluþjónusta við skuldfærslu á greiðslureikning greiðanda, ef greiðandi virkjar greiðslu á grundvelli samþykkis sem greiðandi veitir viðtakanda greiðslu, greiðsluþjónustuveitanda viðtakanda eða greiðsluþjónustuveitanda greiðanda sjálfs,

15) „beingreiðslukerfi“: sameiginlegar reglur, aðferðir og staðlar samþykktar af greiðsluþjónustuveitendum varðandi framkvæmd beingreiðslufærslna.

3. gr.

Gjöld fyrir greiðslur yfir landamæri og samsvarandi greiðslur innanlands

1. Gjöld sem greiðsluþjónustuveitandi leggur á greiðsluþjónustunotanda að því er varðar greiðslur í evrum yfir landamæri skulu vera þau sömu og gjöld sem greiðsluþjónustuveitandi leggur á samsvarandi greiðslur innanlands með sama virði í gjaldmiðli aðildarríkisins þar sem greiðsluþjónustuveitandi greiðsluþjónustunotanda er staðsettur.

2. Gjöld sem greiðsluþjónustuveitandi leggur á notanda greiðsluþjónustu fyrir greiðslur yfir landamæri í gjaldmiðli aðildarríkis sem hefur tilkynnt ákvörðun sína um að rýmka gildissvið þessarar reglugerðar svo að hún taki til innlends gjaldmiðils þess í samræmi við 13. gr. skulu vera þau sömu og gjöld sem sá greiðsluþjónustuveitandi leggur á notendur greiðsluþjónustu vegna samsvarandi greiðslna innanlands að sömu fjárhæð og í sama gjaldmiðli.

([8]) Tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2013/36/ESB frá 26. júní 2013 um aðgang að starfsemi lánastofnana og varfærniseftirlit með lánastofnunum, um breytingu á tilskipun 2002/87/EB og um niðurfellingu á tilskipunum 2006/48/EB og 2006/49/EB (Stjtíð. ESB L 176, 27.6.2013, bls. 338).

([9]) Tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2009/110/EB frá 16. september 2009 um stofnun og rekstur rafeyrisstofnana og varfærniseftirlit með þeim, breytingu á tilskipunum 2005/60/EB og 2006/48/EB og um niðurfellingu á tilskipun 2000/46/EB (Stjtíð. ESB L 267, 10.10.2009, bls. 7).

([10]) Tilmæli framkvæmdastjórnarinnar 2003/361/EB frá 6. maí 2003 um skilgreininguna á örfyrirtækjum, litlum fyrirtækjum og meðalstórum fyrirtækjum (Stjtíð. ESB L 124, 20.5.2003, bls. 36).

3. Við mat á gjaldtöku fyrir greiðslu yfir landamæri skal greiðsluþjónustuveitandi, í þeim tilgangi að fylgja 1. mgr., tilgreina samsvarandi greiðslu innanlands. Lögbæru yfirvöldin skulu gefa út leiðbeiningar um tilgreiningu á samsvarandi greiðslum innanlands ef þau telja það nauðsynlegt. Lögbær yfirvöld skulu hafa virkt samstarf innan greiðslunefndarinnar sem komið var á fót með 1. mgr. 85. gr. tilskipunar 2007/64/EB til að tryggja samræmi í leiðbeiningum um samsvarandi greiðslur innanlands.

4. Ákvæði 1. mgr. og 2. mgr. gilda ekki um gjöld vegna umreiknings gjaldmiðils.

4. gr.

Gjöld vegna umreiknings gjaldmiðils í tengslum við kortatengdar greiðslur

1. Að því er varðar kröfurnar um upplýsingar um gjöld fyrir umreikning gjaldmiðils og gildandi gengi gjaldmiðla, eins og sett er fram í 45. gr. (1. mgr.), 52. gr. (3. lið) og 59. gr. (2. mgr.) tilskipunar (ESB) 2015/2366 skulu greiðsluþjónustuveitendur og aðilar sem bjóða upp á umreikning gjaldmiðils í hraðbanka eða á sölustað, eins og um getur í 2. mgr. 59. gr. þeirrar tilskipunar, setja fram heildargjöld vegna umreiknings gjaldmiðils sem hlutfallslega álagningu á síðasta aðgengilega viðmiðunargengi evru sem Seðlabanki Evrópu gefur út. Sú hlutfallslega álagning skal birt greiðanda áður en greiðsla er virkjuð.

2. Greiðsluþjónustuveitendur skulu einnig birta almenningi álagninguna, sem um getur í 1. mgr., á skýran og aðgengilegan hátt á rafrænum vettvangi sem er almennt tiltækur og með greiðlega aðgengilegur.

3. Til viðbótar við upplýsingarnar sem um getur í 1. mgr. skal aðili sem býður upp á umreikning gjaldmiðils í hraðbanka eða á sölustað veita greiðandanum upplýsingar um eftirfarandi áður en greiðsla er virkjuð:

a) fjárhæðina sem skal greiða viðtakanda greiðslu í gjaldmiðli hans,

b) fjárhæðina sem greiðandi skal greiða í gjaldmiðli reiknings greiðanda.

4. Aðili sem býður upp á umreikning gjaldmiðils í hraðbanka eða á sölustað skal setja upplýsingarnar sem um getur í 1. mgr. skýrt fram í hraðbankanum eða á sölustað. Áður en greiðsla er virkjuð skal sá aðili einnig upplýsa greiðandann um möguleikann á að greiða í gjaldmiðlinum sem viðtakandi greiðslu notar og láta í kjölfarið greiðsluþjónustuveitanda greiðandans framkvæma umreikning gjaldmiðilsins. Upplýsingarnar sem um getur í 1. og 3. mgr. skulu einnig gerðar aðgengilegar greiðandanum á varanlegum miðli eftir að greiðslan er virkjuð.

5. Greiðsluþjónustuveitandi greiðandans skal, fyrir hvert greiðslukort sem gefið var út til greiðanda af greiðsluþjónustuveitanda greiðandans og er tengt sama reikningi, senda greiðandanum rafræn boð með upplýsingunum sem um getur í 1. mgr. án ástæðulausrar tafar eftir að greiðsluþjónustuveitandi greiðandans fær greiðslufyrirmæli um úttekt reiðufjár í hraðbanka eða á sölustað, sem er tilgreint í gjaldmiðli Sambandsins sem er annar en gjaldmiðill reiknings greiðandans.

Þrátt fyrir fyrstu undirgrein skal senda slík boð einu sinni í hverjum mánuði sem greiðsluþjónustuveitandi greiðanda fær greiðslufyrirmæli frá greiðanda í sama gjaldmiðli.

6. Greiðsluþjónustuveitandinn skal sammælast við notanda greiðsluþjónustunnar um þá rafrænu samskiptaleið, eða þær leiðir, sem eru almennt tiltækar og greiðlega aðgengilegar og greiðsluþjónustuveitandinn mun nota til að senda boðin sem um getur í 5. mgr.

Greiðsluþjónustuveitandinn skal bjóða greiðsluþjónustunotendum upp á möguleikann á að afþakka rafræn boð sem um getur í 5. mgr.

Greiðsluþjónustuveitandinn og greiðsluþjónustunotandinn geta komið sér saman um að 5. mgr. og þessi málsgrein gildi ekki að fullu eða að hluta ef greiðsluþjónustunotandinn er ekki neytandi.

7. Upplýsingarnar sem um getur í þessari grein skulu veittar án endurgjalds og á hlutlausan og skiljanlegan hátt.

5. gr.

Gjöld vegna umreiknings gjaldmiðils í tengslum við millifærslu fjármuna

1. Ef greiðsluþjónustuveitandi greiðanda býður upp á umreikning gjaldmiðils í tengslum við millifærslu fjármuna, eins og hún er skilgreind í 24. lið 4. gr. tilskipunar (ESB) 2015/2366, sem er virkjuð á netinu, með því að nota vefsetur eða banka-smáforrit greiðsluþjónustuveitanda skal greiðsluþjónustuveitandinn, að því er varðar 1. mgr. 45. gr. og 3. lið. 52. gr. þeirrar tilskipunar, upplýsa greiðandann áður en greiðslan er virkjuð, á skýran, hlutlausan og skiljanlegan hátt, um áætluð gjöld fyrir umreikning gjaldmiðils sem gildir um millifærsla fjármunanna.

2. Áður en greiðslan er virkjuð skal greiðsluþjónustuveitandinn senda greiðandanum, á skýran, hlutlausan og skiljanlegan hátt, áætlaða heildarfjárhæð millifærslunnar í gjaldmiðli reiknings greiðandans, þ.m.t. öll færslugjöld og gjöld vegna umreiknings gjaldmiðils. Greiðsluþjónustuveitandinn skal einnig senda áætlaða fjárhæð sem verður millifærð til viðtakanda greiðslu í gjaldmiðli viðtakandi greiðslu.

6. gr.

Ráðstafanir til að greiða fyrir sjálfvirkni greiðslna

1. Greiðsluþjónustuveitandi skal eftir atvikum senda notanda greiðsluþjónustunnar alþjóðlegt bankareikningsnúmers (IBAN) greiðsluþjónustunotandans og auðkenniskóða banka (BIC) greiðsluþjónustuveitandans.

Einnig skal greiðsluþjónustuveitandinn eftir atvikum tilgreina alþjóðlegt bankareikningsnúmer notanda greiðsluþjónustunnar og auðkenniskóða banka greiðsluþjónustuveitandans í reikningsyfirliti eða í viðauka við það.

Samkvæmt þessari málsgrein skal greiðsluþjónustuveitandinn láta notanda greiðsluþjónustunnar í té umbeðnar upplýsingar án endurgjalds.

2. Greiðsluþjónustuveitanda er heimilt að leggja gjöld á notanda greiðsluþjónustu til viðbótar við þau sem lögð eru í samræmi við 1. mgr. 3. gr. þegar sá notandi fyrirskipar greiðsluþjónustuveitanda að framkvæma greiðslu yfir landamæri án þess að deila alþjóðlega bankareikningsnúmerinu og, eftir því sem við á og í samræmi við reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) nr. 260/2012 Evrópuþingsins og ráðsins ([11]), tengdum auðkenniskóða banka fyrir greiðslureikninginn í hinu aðildarríkinu. Gjöld þessi skulu vera viðeigandi og í samræmi við kostnað. Þau skulu samþykkt af greiðsluþjónustuveitanda og notanda greiðsluþjónustu. Greiðsluþjónustuveitandi skal upplýsa notanda greiðsluþjónustu um fjárhæð viðbótargjalda með góðum fyrirvara áður en notandi greiðsluþjónustu er skuldbundinn af samkomulaginu.

3. Þegar við á vegna eðlis viðkomandi greiðslna að því er varðar gerð allra vöru- og þjónustureikninga í Sambandinu skal aðili sem býður vöru og þjónustu og tekur við greiðslum sem falla undir þessa reglugerð tilkynna viðskiptavinum sínum um alþjóðlegt bankareikningsnúmer sitt og auðkenniskóða banka greiðsluþjónustuveitanda síns.

7. gr.

Kvaðir um skýrslugjöf um greiðslujöfnuð

1. Aðildarríki skulu ekki mæla fyrir um kvaðir á greiðsluþjónustuveitendur um skýrslugjöf á grundvelli uppgjörs vegna hagskýrslna um greiðslujöfnuð í tengslum við greiðslur viðskiptavina þeirra.

2. Án þess að það hafi áhrif á 1. mgr. getur aðildarríki haldið áfram að safna samanteknum gögnum eða öðrum fyrirliggjandi upplýsingum sem máli skipta, að því tilskildu að söfnunin hafi ekki áhrif á samfellda vinnslu greiðslna og að greiðsluþjónustuveitandi geti framkvæmt hana algerlega sjálfvirkt.

([11]) Reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) nr. 260/2012 frá 14. mars 2012 um að koma á tæknilegum og viðskiptalegum kröfum fyrir millifærslur fjármuna og beingreiðslur í evrum og um breytingu á reglugerð (EB) nr. 924/2009 (Stjtíð. ESB L 94, 30.3.2012, bls. 22).

8. gr.

Lögbær yfirvöld

Aðildarríki skulu tilnefna þau lögbæru yfirvöld sem eru ábyrg fyrir að tryggja reglufylgni við þessa reglugerð.

Aðildarríki skulu tilkynna framkvæmdastjórninni án tafar um hvers kyns breytingar varðandi lögbæru yfirvöldin sem þeim var tilkynnt um í samræmi við aðra málsgrein 9. gr. reglugerðar (EB) nr. 924/2009.

Aðildarríki skulu skylda lögbær yfirvöld til að hafa virkt eftirlit með því að farið sé að þessari reglugerð og grípa til allra nauðsynlegra ráðstafana til að tryggja slíka reglufylgni.

9. gr.

Málsmeðferðarreglur vegna kæru á meintum brotum á þessari reglugerð

1. Aðildarríki skulu kveða á um málsmeðferðarreglur sem gera notendum greiðsluþjónustu og öðrum hagsmunaaðilum kleift að leggja fram kærur til lögbærra yfirvalda vegna meintra brota greiðsluþjónustuveitenda á þessari reglugerð.

2. Eftir því sem við á og með fyrirvara um réttinn til að bera mál undir dómstóla í samræmi við landslög um málsmeðferð í einstökum aðildarríkjum skal í svari lögbærra yfirvalda upplýsa kæranda um kæru- og úrlausnarmeðferðar utan réttar sem kveðið er á um í samræmi við 10. gr.

10. gr.

Kæru- og úrlausnarmeðferð utan réttar

1. Aðildarríki skulu kveða á um og tryggja fullnægjandi og árangursríka kæru- og úrlausnarmeðferð utan réttar til að leysa deilumál um réttindi og skyldur sem kunna að rísa samkvæmt þessari reglugerð milli notanda greiðsluþjónustu og greiðsluþjónustuveitanda. Í þeim tilgangi skulu aðildarríkin tilnefna ábyrgðaraðila.

2. Aðildarríki skulu tilkynna framkvæmdastjórninni án tafar um hvers kyns breytingar varðandi aðilana sem þeim var tilkynnt um í samræmi við 2. mgr. 11. gr. reglugerðar (EB) nr. 924/2009.

3. Aðildarríkjum er heimilt að kveða á um að þessi grein eigi aðeins við um greiðsluþjónustunotendur sem eru neytendur eða örfyrirtæki. Í þeim tilvikum skulu aðildarríki upplýsa framkvæmdastjórnina um það.

11. gr.

Samstarf yfir landamæri

Lögbær yfirvöld og aðilar sem bera ábyrgð á kæru- og úrlausnarmeðferð utan réttar í ólíkum aðildarríkjum, sem um getur í 8. og 10. gr., skulu hafa virkt og skjótt samstarf við að leysa deilumál yfir landamæri. Aðildarríki skulu tryggja að slíkt samstarf verði að veruleika.

12. gr.

Viðurlög

Aðildarríkin skulu setja reglur um viðurlög við brotum gegn þessari reglugerð og gera allar nauðsynlegar ráðstafanir til að tryggja að þeim sé beitt. Viðurlögin, sem kveðið er á um, skulu vera skilvirk, í réttu hlutfalli við brotið og hafa varnaðaráhrif. Aðildarríki skulu tilkynna framkvæmdastjórninni án tafar um hvers kyns breytingar sem hafa áhrif á reglur og ráðstafanir sem þeim var tilkynnt um í samræmi við 13. gr. reglugerðar (EB) nr. 924/2009.

13. gr.

Beiting á aðra gjaldmiðla en evru

Aðildarríki sem er ekki með evru fyrir gjaldmiðil og ákveður að rýmka gildissvið þessarar reglugerðar svo hún nái til innlends gjaldmiðils þess skal tilkynna framkvæmdastjórninni um það.

Birta skal þá tilkynningu í *Stjórnartíðindum Evrópusambandsins*. Rýmkun gildissviðs þessarar reglugerðar svo hún nái til gjaldmiðils hlutaðeigandi aðildarríkis skal taka gildi 14 dögum eftir birtingu þessa.

14. gr.

Endurskoðun

1. Eigi síðar en 19. apríl 2022 skal framkvæmdastjórnin leggja fyrir Evrópuþingið, ráðið, Seðlabanka Evrópu og efnahags- og félagsmálanefnd Evrópusambandsins skýrslu um beitingu og áhrif þessarar reglugerðar, sem skal einkum innihalda:

a) mat á því hvernig greiðsluþjónustuveitendur beita 3. gr. þessarar reglugerðar,

b) mat á þróun magns og gjalda að því er varðar greiðslur innanlands og yfir landamæri í innlendum gjaldmiðlum aðildarríkja og í evrum síðan reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) 2019/518 ([12]) var samþykkt, þ.e. 19. mars 2019,

c) mat á áhrifum 3. gr. þessarar reglugerðar á þróun gjalda vegna umreiknings gjaldmiðils og þróun annarra gjalda vegna greiðsluþjónustu, bæði vegna greiðenda og viðtakenda greiðslna,

d) mat á áætluðum áhrifum af breytingum 1. mgr. 3. gr. þessarar reglugerðar til að hún gildi um alla gjaldmiðla aðildarríkja,

e) mat á því hvernig veitendur þjónustu á sviði umreiknings gjaldmiðils beita kröfunum um upplýsingar sem mælt er fyrir um í 4. og 5. gr. í þessari reglugerð og landslögum sem innleiða 45. gr. (1. mgr.), 52. gr. (3. lið) og 59. gr. (2. mgr.) tilskipunar (ESB) 2015/2366 og hvort þessar reglur hafi aukið gagnsæi gjalda vegna umreiknings gjaldmiðils,

f) mat á því hvort og að hvaða marki veitendur þjónustu á sviði umreiknings gjaldmiðils hafa lent í erfiðleikum með beitingu 4. og 5. gr. þessarar reglugerðar og landslaga sem innleiða 45. gr. (1. mgr.), 52. gr. (3. lið) og 59. gr. (2. mgr.) tilskipunar (ESB) 2015/2366 í reynd,

g) kostnaðar- og ábatagreiningu á boðleiðum og tækni sem veitendur þjónustu á sviði umreiknings gjaldmiðils nota, eða stendur til boða, og sem gæti aukið gagnsæi gjalda vegna umreiknings gjaldmiðils enn frekar, þ.m.t. mat á því hvort tilteknar leiðir sem greiðsluþjónustuveitendur ættu að þurfa að bjóða til að senda upplýsingarnar sem um getur í 4. gr.; sú greining ætti einnig að innihalda mat á tæknilegum gerleika þess að birta samtímis upplýsingarnar í 1. og 3. mgr. 4. gr. í þessari reglugerð, áður en hver greiðsla er virkjuð, fyrir alla valkosti umreiknings gjaldmiðils sem standa til boða í hraðbanka eða á sölustað,

h) kostnaðar- og ábatagreiningu við að innleiða möguleika fyrir greiðendur að loka á möguleikann á umreikningi gjaldmiðils sem þriðji aðili, annar en greiðsluþjónustuveitandi greiðandans, býður í hraðbanka eða á sölustað og að breyta stillingum sínum hvað þetta varðar,

i) kostnaðar- og ábatagreiningu á því að taka upp kröfu um að greiðsluþjónustuveitandi greiðanda beiti því umreikningsgengi sem gildir á þeirri stundu þegar greiðsla er virkjuð við stöðustofnun og uppgjör viðskiptanna, er hann veitir þjónustu á sviði umreiknings gjaldmiðils í tengslum við einstaka greiðslu.

2. Skýrslan sem um getur í 1. mgr. skal a.m.k. ná yfir tímabilið frá 15. desember 2019 til 19. október 2021. Við gerð skýrslunnar er framkvæmdastjórninni heimilt að nota gögn sem aðildarríkin söfnuðu í tengslum við 1. mgr. og skal taka tillit til sérstöðu ýmissa greiðsluviðskipta, einkum að greina á milli viðskipta sem virkjast í hraðbanka og á sölustað.

([12]) Reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) 2019/518 um breytingu á reglugerð (EB) nr. 924/2009 að því er varðar tiltekin gjöld vegna greiðslna yfir landamæri í Sambandinu og gjöld vegna umreiknings gjaldmiðils (Stjtíð. ESB L 91, 29.3.2019, bls. 36).

15. gr.

Niðurfelling

Reglugerð (EB) nr. 924/2009 er felld úr gildi.

Líta ber á tilvísanir í niðurfelldu reglugerðina sem tilvísanir í þessa reglugerð og skulu þær lesnar með hliðsjón af samsvörunartöflunni í II. viðauka.

16. gr.

Gildistaka

Reglugerð þessi öðlast gildi á tuttugasta degi eftir að hún birtist í *Stjórnartíðindum Evrópusambandsins.*

Reglugerð þessi er bindandi í heild sinni og gildir í öllum aðildarríkjunum án frekari lögfestingar.

Gjört í Brussel 14. júlí 2021.

Fyrir hönd Evrópuþingsins,	*Fyrir hönd ráðsins,*
D. M. SASSOLI	A. LOGAR
forseti.	*forseti.*

I. VIÐAUKI

Niðurfelld reglugerð með skrá yfir síðari breytingar hennar

Reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (EB) nr. 924/2009 (Stjtíð. ESB L 266, 9.10. 2009, bls. 11)	
Reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) nr. 260/2012 (Stjtíð. ESB L 94, 30.3. 2012, bls. 22)	(Einungis tilvísanirnar sem gerðar eru í 17. gr. til 2., 3., 4., 5., 7. og 8. gr.)
Reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) 2019/518 (Stjtíð. ESB L 91, 29.3. 2019, bls. 36)	

II. VIÐAUKI

Samsvörunartafla

Reglugerð (EB) nr. 924/2009	Þessi reglugerð
1., 2. og 3. mgr. 1. gr.	1., 2. og 3. mgr. 1. gr.
4. mgr. 1. gr.	–
2. gr.	2. gr.
1. mgr. 3. gr.	1. mgr. 3. gr.
1. mgr. a 3. gr.	2. mgr. 3. gr.
2. mgr. 3. gr.	3. mgr. 3. gr.
4. mgr. 3. gr.	4. mgr. 3. gr.
3. gr. a	4. gr.
3. gr. b	5. gr.
1. mgr. 4. gr.	1. mgr. 6. gr.
3. mgr. 4. gr.	2. mgr. 6. gr.
4. mgr. 4. gr.	3. mgr. 6. gr.
5. gr.	7. gr.
6. gr.	–
7. gr.	–
Fyrsta málsgrein 9. gr.	Fyrsta málsgrein 8. gr.
Önnur málsgrein 9. gr.	Önnur málsgrein 8. gr.
Þriðja málsgrein 9. gr.	–
Fjórða málsgrein 9. gr.	Þriðja málsgrein 8. gr.
Fyrsta undirgrein 1. mgr. 10. gr.	1. mgr. 9. gr.
Önnur undirgrein 1. mgr. 10. gr.	–
2. mgr. 10. gr.	2. mgr. 9. gr.
11. gr.	10. gr.
12. gr.	11. gr.
13. gr.	12. gr.
1. mgr. 14. gr.	13. gr.
2. mgr. 14. gr.	–
3. mgr. 14. gr.	–
15. gr.	14. gr.
16. gr.	15. gr.
17. gr.	16. gr.
–	I. viðauki
–	II. viðauki